

TITLUL II

Dispozitii generale privind raportul de drept material fiscal

CAP. I

Dispozitii generale

ART. 21

Creantele fiscale

(1) Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezulta din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevazute la alin. (1) rezulta atat continutul, cat si cuantumul creantelor fiscale, reprezentand drepturi determinate constand in:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adaugata, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creante fiscale principale;

b) dreptul la perceperea majorarilor de intarziere, in conditiile legii, denumite creante fiscale accesorii.

(3) In cazurile prevazute de lege, organul fiscal este indreptatit sa solicite stingerea obligatiei fiscale de catre cel indatorat sa execute acea obligatie in locul debitorului.

(4) In masura in care plata sumelor reprezentand impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului general consolidat se constata ca a fost fara temei legal, cel care a facut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.

ART. 22

Obligatiile fiscale

Prin obligatii fiscale, in sensul prezentului cod, se intelege:

a) obligatia de a declara bunurile si veniturile impozabile sau, dupa caz, impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

b) obligatia de a calcula si de a inregistra in evidentele contabile si fiscale impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

c) obligatia de a plati la termenele legale impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligatia de a plati majorari de intarziere, aferente impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligatii de plata accesorii;

e) obligatia de a calcula, de a retine si de a inregistra in evidentele contabile si de plata, la termenele legale, impozitele si contributiile care se realizeaza prin stopaj la sursa;

f) orice alte obligatii care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, in aplicarea legilor fiscale.

ART. 23

Nasterea creantelor si obligatiilor fiscale

(1) Daca legea nu prevede altfel, dreptul de creanta fiscala si obligatia fiscala corelativa se nasc in momentul in

care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le genereaza.

(2) Potrivit alin. (1) se naste dreptul organului fiscal de a stabili si a determina obligatia fiscala datorata.

ART. 24

Stingerea creantelor fiscale

Creantele fiscale se sting prin incasare, compensare, executare silita, scutire, anulare, prescriptie si prin alte modalitati prevazute de lege.

ART. 25

Creditorii si debitorii

(1) In raporturile de drept material fiscal, creditorii sunt persoanele titulare ale unor drepturi de creanta fiscala prevazute la art. 21, iar debitorii sunt acele persoane care, potrivit legii, au obligatia corelativa de plata a acestor drepturi.

(2) In cazul in care obligatia de plata nu a fost indeplinita de debitor, debitori devin, in conditiile legii, urmatorii:

- a) mostenitorul care a acceptat succesiunea contribuabilului debitor;
- b) cel care preia, in tot sau in parte, drepturile si obligatiile debitorului supus divizarii, fuziunii ori reorganizarii judiciare, dupa caz;
- c) persoana careia i s-a stabilit raspunderea in conformitate cu prevederile legale referitoare la faliment;
- d) persoana care isi asuma obligatia de plata a debitorului, printr-un angajament de plata sau printr-un alt act incheiat in forma autentica, cu asigurarea unei garantii reale la nivelul obligatiei de plata;
- e) persoana juridica, pentru obligatiile fiscale datorate de sediile secundare ale acesteia;
- f) alte persoane, in conditiile legii.

ART. 26

Platitorul

(1) Platitor al obligatiei fiscale este debitorul sau persoana care in numele debitorului, conform legii, are obligatia de a plati sau de a retine si de a plati, dupa caz, impozite, taxe, contributii, amenzi si alte sume datorate bugetului general consolidat.

(2) Pentru persoanele juridice cu sediul in Romania, care au sedii secundare, platitor de obligatii fiscale este persoana juridica, cu exceptia impozitului pe venit din salarii, pentru care plata impozitului se face, potrivit legii, de catre sediile secundare ale persoanei juridice.

ART. 27

Raspunderea solidara

(1) Pentru obligatiile de plata restante ale debitorului declarat insolvabil in conditiile prezentului cod raspund solidar cu acesta urmatoarele persoane:

- a) persoanele fizice sau juridice care, in cei 3 ani anteriori datei declararii insolvabilitatii, cu rea-credinta, dobandesc in orice mod active de la debitorii care isi provoaca astfel insolvabilitatea;
- b) administratorii, asociatii, actionarii si orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin instrainarea sau ascunderea cu rea-credinta, sub orice forma, a bunurilor mobile si imobile proprietatea acesteia.

(2) Persoana juridica raspunde solidar cu debitorul declarat insolubil in conditiile prezentului cod sau declarat insolvent daca, direct ori indirect, controleaza, este controlata sau se afla sub control comun cu debitorul, daca desfasoara efectiv aceeasi activitate sau aceleasi activitati ca si debitorul si daca este indeplinita cel putin una dintre urmatoarele conditii:

a) dobandeste, cu orice titlu, dreptul de proprietate asupra unor active corporale de la debitor, iar valoarea contabila a acestor active reprezinta cel putin jumatate din valoarea contabila neta a tuturor activelor corporale ale dobanditorului;

b) are raporturi comerciale contractuale cu clientii si/sau cu furnizorii, altii decat cei de utilitati, care, in proportie de cel putin jumatate, au avut sau au raporturi contractuale cu debitorul;

c) are raporturi de munca sau civile de prestari de servicii cu cel putin jumatate dintre angajatii sau prestatorii de servicii ai debitorului.

(3) In intelesul alin. (2), termenii si expresiile de mai jos au urmatoarea semnificatie:

a) control - majoritatea drepturilor de vot, fie in adunarea generala a asociatilor unei societati comerciale ori a unei asociatii sau fundatii, fie in consiliul de administratie al unei societati comerciale ori consiliul director al unei asociatii sau fundatii;

b) control indirect - activitatea prin care o persoana exercita controlul prin una sau mai multe persoane.

ART. 28

Dispozitii speciale privind stabilirea raspunderii

(1) Raspunderea persoanelor prevazute la art. 27 se va stabili potrivit dispozitiilor prezentului articol.

(2) In scopul prevazut la alin. (1) organul fiscal va intocmi o decizie in care vor fi aratate motivele de fapt si de drept pentru care este angajata raspunderea persoanei in cauza. Decizia se va supune spre aprobare conducerii organului fiscal.

(3) Decizia aprobata potrivit alin. (2) constituie titlu de creanta privind obligatia la plata a persoanei raspunzatoare potrivit art. 27 si va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si urmatoarele:

a) codul de identificare fiscala a persoanei raspunzatoare, obligata la plata obligatiei debitorului principal, precum si orice alte date de identificare;

b) numele si prenumele sau denumirea debitorului principal; codul de identificare fiscala; domiciliul sau sediul acestuia, precum si orice alte date de identificare;

c) quantumul si natura sumelor datorate;

d) termenul in care persoana raspunzatoare trebuie sa plateasca obligatia debitorului principal;

e) temeiul legal si motivele in fapt ale angajarii raspunderii.

(4) Raspunderea va fi stabilita atat pentru obligatia fiscala principala, cat si pentru accesoriile acesteia.

(5) Titlul de creanta prevazut la alin. (3) va fi comunicat persoanei obligate la plata, mentionandu-se ca aceasta urmeaza sa faca plata in termenul stabilit.

(6) Titlul de creanta comunicat potrivit alin. (5) poate fi atacat in conditiile legii.

ART. 29

Drepturile si obligatiile succesorilor

(1) Drepturile si obligatiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului in conditiile dreptului

comun.

(2) Dispozitiile alin. (1) nu sunt aplicabile in cazul obligatiei de plata a sumelor ce reprezinta amenzi aplicate, potrivit legii, debitorului persoana fizica.

ART. 30

Dispozitii privind cesiunea creantelor fiscale ale contribuabililor

(1) Creantele principale sau accesorii privind drepturi de rambursare sau de restituire ale contribuabililor, precum si sumele afectate garantarii executarii unei obligatii fiscale pot fi cesionate numai dupa stabilirea lor potrivit legii.

(2) Cesiunea produce efecte fata de organul fiscal competent numai de la data la care aceasta i-a fost notificata.

(3) Desfiintarea cesiunii sau constatarea nulitatii acesteia ulterior stingerii obligatiei fiscale nu este opozabila organului fiscal.

CAP. II

Domiciliul fiscal

ART. 31

Domiciliul fiscal

(1) In cazul creantelor fiscale administrate de Ministerul Economiei si Finantelor prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin domiciliu fiscal se intelege:

a) pentru persoanele fizice, adresa unde isi au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, in cazul in care aceasta este diferita de domiciliu;

b) pentru persoanele fizice care desfasoara activitati economice in mod independent sau exercita profesii libere, sediul activitatii sau locul unde se desfasoara efectiv activitatea principala;

c) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercita gestiunea administrativa si conducerea efectiva a afacerilor, in cazul in care acestea nu se realizeaza la sediul social declarat;

d) pentru asocierile si alte entitati fara personalitate juridica, sediul acestora sau locul unde se desfasoara efectiv activitatea principala.

(2) Prin adresa unde locuiesc efectiv, in sensul alin. (1) lit. a), se intelege adresa locuintei pe care o persoana o foloseste in mod continuu peste 183 de zile intr-un an calendaristic, intreruperile de scurta durata nefiind luate in considerare. Daca sederea are un scop exclusiv de vizita, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemanatoare si nu depaseste perioada unui an, nu se considera adresa unde locuiesc efectiv.

(3) In situatia in care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit alin. (1) lit. c) si d), domiciliul fiscal este locul in care se afla majoritatea activelor.

(4) In cazul celorlalte creante fiscale ale bugetului general consolidat, prin domiciliu fiscal se intelege domiciliul reglementat potrivit dreptului comun sau sediul social inregistrat potrivit legii.